

דיני הפסק בתקיעת שופר

שוע"ר סי' ח

כ אם רוצה ללבוש הטלית קטן מיד בקומו ... ואם בדעתו להתעטף בטלית אחרת מיד שינקה ידיו ... יברך על הטלית שלו בשם אח"כ ויכוין במחשבתו לפטור גם את זאת שלבש כבר.

כא אם יש לו כמה בגדים של ארבע כנפות כולם חייבים בציצית ... ואם לובשן כולם זה אחר זה בלי הפסק שיחה בנתיים והיה דעתו מתחלה בשעת הברכה ללבושם כולם מיד לא יברך אלא ברכה אחת לכולם ... אבל אם הפסיק ביניהם בשיחה או בדברים אחרים צריך לברך על כל אחד ואחד.

כב אם לובש טלית קטן בביתו ... אם אח"כ הולך לבית הכנסת ומתעטף בטלית גדול צריך לחזור ולברך עליו ג"כ להתעטף ואינו נפטור בברכה הראשונה משום דההליכה מביתו לבית הכנסת חשוב הפסק ואף אם לא הפסיק בשום שיחה בינתיים.

שוע"ר סי' כה

יג תפילין של יד ותפילין של ראש אינן מצוה אחת אלא הן ב' מצות ... ולפיכך כל אחת ואחת טעונה ברכה בפני עצמה, ומפני שאסור לברך ברכה שאינה צריכה אם אפשר לפטור את עצמו בברכה אחת אין לברך ב' ברכות, ולפיכך תקנו חכמים שיסמוך הנחת תפילין של ראש להנחת תפילין של יד בלי שום הפסק דיבור בינתיים כדי שתעלה הברכה שיברך על של יד גם לתפילין של ראש.

יח כבר ביארנו שאסור להפסיק בדיבור בין תפילין של יד לתפילין של ראש, ואם הפסיק אזי אין ברכת תפילין של יד עולה לתפילין של ראש וצריך לברך על תפילין של ראש.

שוע"ר סי' תלב

ז לכתחלה אין להשיח שום שיחה באמצע הבדיקה ... לפי שיש אומרים שאף המשיח באמצע המצוה הרי זה הפסק, וצריך לחזור ולברך כשיגמור המצוה. ואינו דומה למשיח באמצע סעודתו כשיושב בסוכה שאין צריך לחזור ולברך לישב בסוכה, לפי שאינו מוכרח בישיבה זו שלאחר השיחה, שאם ירצה שלא לאכול עוד ושלא לישב בסוכה הרשות בידו, אבל בבדיקת חמץ מוכרח הוא לגמור את הבדיקה שלאחר השיחה, שחייב לבדוק בכל המקומות שמכניסין בהן חמץ, ואלו היה שוכח לברך בתחילת בדיקתו היה חייב לברך בגמר בדיקתו, לכן גם עכשיו חייב לחזור ולברך כיון שהפסיק בשיחה אחר ברכה הראשונה. וכן כיוצא בזה בשאר כל מצות שהן חובה ואי אפשר לאדם לפטור את עצמו מהן.

שוע"ר סי' תקצב

ז אע"פ שתקיעות מעומד הן מצוה מדברי סופרים, אעפ"כ אין מברכין עליהן כמו שמברכין על כל מצוה מדברי סופרים, לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב. וכיון שהן נפטרין בברכה אחת לכן יש לזהר שלא להפסיק ביניהם בשיחה ולא התוקע בלבד שצריך על השופר אלא אפילו הציבור שלא בירכו לעצמן אלא שמעו ברכת השופר מהתוקע אף הן לא ישיחו מתחילת תקיעות מיושב עד אחר תקיעות מעומד. ואם עבר ושח בין התוקע בין השומעין אין צריך לברך על תקיעות מעומד.

ואף שהפותר שתי מצות בברכה אחת ושח ביניהם צריך לחזור ולברך על מצוה השנית כמ"ש בסי' ח' ובסי' כ"ה, מכל מקום כיון שאלו התקיעות מעומד ומיושב הן כעין מצוה אחת ... ותוקעין מיושב כדי לקיים מצוה מן התורה ומברכין עליהן וגומרין את המצוה של דברי סופרים בתקיעות מעומד שעל סדר הברכות כמו שתקנו חכמים. וכיון שהן מצוה אחת ונראין כשתי מצות ... אם עבר ושח אפילו דברים בטלים אין צריך לחזור ולברך, דאין שייך הפסק באמצע מצוה אחת כמו שהיושב בסוכה והלבוש תפילין מותר לשוח אע"פ שכל רגע ורגע שהוא יושב בסוכה ולבוש בתפילין הוא מקיים מצות הקב"ה.

שוע"ר יו"ד סי' יט

ה אם רוצה לשחוט הרבה, צריך לזהר שלא לדבר בין שחיטה לשחיטה בדבר שאינו מצרכי השחיטה; ואם דבר, צריך לכסות דם שחיטה ראשונה ולברך פעם אחרת על השחיטה ... ויש אומרים דשיחה בין שחיטה לשחיטה לא הוי הפסק.

ט"ז שם ס"ק ט

ס"ל דשאני בין תפילי לתפילין דב' מצות של חובה הם, וכיון שהתחיל בהם אין בדין שיפסוק ויתעסק בשיחה, אבל הכא דאי בעי שחיט ואי בעי לא שחיט לא מחייב לחזור ולברך, והוה כמו שח באמצע סעודה ... וכיון שלא הכריע בשו"ע קי"ל כ"א אלו דספק ברכות להקל. וע"כ צריך לזהר שלא ידבר בין שחיטה לשחיטה שלא יביא עצמו לידי ספק.

ש"ך שם ס"ק ז

והסכמת הפוסקים דהוי הפסק וצריך לחזור ולברך.